

Тројке у српском гену

(Good shoot from Serbian root)

То што је Пеле у фудбалу, он је у кошарци. На другом месту листе најбољих стрелаца у историји кошарке налази се легендарни Карим Абдул Џабар из Лос Анђелес лејкерса – 46.725 поена. Првопласирани је Оскар Шмит – 49.737 кошева. Добро, какве то везе има са Србима?

Кошарку је почео када шут за три поена није постојао, што значи да би му скор био знатно бољи. Највише кошева је постигао на утакмици за Бандеирантес – 74, а за репрезентацију 55, на Олимпијади у Сеулу против Шпаније 1988. године. За време Светског првенства у Турској 2010. награђен је изузетним признањем – уласком у „Хол славних“ ФИБА.

Господине Шмит, освојили сте сва признања која у кошарци могу да се освоје. Последње је избор у „Кућу славних“. Које вам је најдраже? Тешко ми је да одговорим, сва су ми драга и сва су дошла у одређеном тренутку каријере.

Играли сте веома дуго и веома успешно. Постигли сте 49.737 поена на званичним утакмицама, као ниједан кошаркаш на свету. Зашто „Света рука“, како су вас прозвали, није одиграла још неколико утакмица – 50.000 звучи много боље? Свакако да је 50.000 поена звучи много боље. Али и овај број значи да је моја каријера јако дугачка. У сваком случају срећан сам што сам се заставио на овом броју.

Који вам је од ових 49.737 погодака најзначајнији у животу, који је најнезаборавнији, а који најлепши? То су поени које сам постигао 1979. године играјући за клуб „Сирио“ из Сао Паула, када смо постали незванични светски прваци. У репрезентацији Бразила то је утакмица када смо постали прваци Панамеричких игара на првенству у Индијанаполису, 1987 године: у финалу смо победили репрезентацију САД. Завршетак утакмице сам дочекао с много емоција. (На тој утакмици Оскар Шмит постигао је 46 поена.)

Љубитељи кошарке, нарочито у Европи, неће никада заборавити 44 поена против „Реала“ из Мадрида које сте постигли 1989. Али на тој утакмици покојни Дражен Петровић је дао 62! Вас двојица заједно 106 поена. Тада сте играли за италијанску „Казерту“. Била је то незаборавна утакмица, а ми смо

изгубили. Поражени никад нема добар осећај, али се сећам да смо победили у полуфиналу Сабонисов тим, а то је био сјајан осећај.

Играли сте доста утакмица против југословенских и српских играча у мајници Бразила (у 326 утакмица постигао 7.693 поена). Кога сте од југословенских играча највише ценили? Сећам се да смо скоро све утакмице против Југославије изгубили. Какав је то тим био. Страшни играчи. Ми смо их изузетно поштовали и увек смо давали све од себе да победимо, али је то било скоро немогуће.

Ко је најбољи југословенски или српски играч кога сте гледали или против кога сте играли? Против кога је било најтеже играти? Не знам тачно ко је које националности, али је мој омиљени играч био Дражен Петровић.

Бразилска кошарка није у равни фудбала. Зашто? Спали смо у групу другоразредних светских екипа. Имамо играче у НБА, али су они, нажалост, другоразредни. Потребан нам је играч који би био суперзвезда, тада ће резултати бразилске кошарке бити запажени.

У септембру 1999. био сам у Рио де Жанеиру, гледао сам неколико ваших утакмица на телевизији. Били сте популарни као тенисер Новак Ђоковић данас у Србији. Зашто сте престали да играте кошарку? Био сам преморен. Да ли знате шта значи играти против тимова као што је „Фламенго“, и то у 45. години? После сваке утакмице морао сам неколико дана да се одмарам, да се у кревету „лечим“ од умора.

Знате ли српског фудбалера Дејана Рамба Петковића? Знам га из „Фламенга“. Мислим да је могао још да игра, фудбал је једноставнија игра од кошарке, мање је напоран.

Шта данас радите? Ангажују ме бразилске компаније као мотивационог говорника, а коментарисах и утакмице на

бразилским ТВ станицама. То је за сада довољно.

Планирате ли да посетите Србију?

Ускоро би требало да посетим Европу. Имам позиве да гостујем у Италији, Шпанији, али сам то одбио јер су моји говори добри једино на мом, португалском језику, иако знам и шпански и италијански.

Рођени сте у Наталу, тамо ће ове године бити светско првенство за ветеране. Хоћете ли да играте за неки од бразилских тимова? Не, више нећу играти кошарку. Немам снаге.

Прочитао сам да сте изјавили да за добар шут морате да имате српске корене. Откуда то?

Мислио сам на моју баку која је била пореклом Српкиња. Имао сам добар шут, али сам сваког јутра јако рано устајао и вежбао. Нико није толико увежбавао шут, и ја сам поносан на ту чињеницу.

Ваша бака била је из Београда, њено име је Ана Марцус (вероватно Марковић на српском). А деда је био Немац. Знате ли како је она стигла у Бразил? Одржавате ли везе с рођацима у Србији? Бака и деда су дошли у Бразил пре Другог светског рата, ту су се упознали и венчали.

Играли сте против српских играча. Да ли сте с неким од њих у контакту? На жалост, ни са ким. Свако је у свом свету, а он више није исти за нас иако смо играли кошарку заједно. Али када сам примио признање за улазак у „Кућу славних“ 2010. у Турској доста сам се дружио с Дином Менегином из Италије и Владом Дивцем из Србије.

(После разговора сазнали смо да је Оскару Шмиту у болници у Сао Паулу одстрањен мањи бенигни тумор на мозгу. Пожелели смо му брз и успешан опоравак, а он је електронском поштом узвратио сутрадан и потврдио да се добро осећа. Срећно, мајсторе!)

Петар Кочовић